

Dr. Ferenczy Géza főgondnoknak zsinatzáró beszéde.

Méltóságos és Főtisztelendő zsinati Főtanács!

Zsinati Főtanácsunk tárgysorozatának a végéhez értünk. A tárgysorozatot kimerítettük, hivatottságunkat teljesítettük. Midőn ezt megállapítom,

mély tisztelettel hajlok meg az előtt a minden elismerésre érdemes unitárius öntudat és megfontolt, méltóságteljes magaviselet és eljárás előtt, melyet zsinati Főtanácsunk és annak minden egyes tagja jelen történelmi jelentőségű üléseink során tanúsított. A hagyományos unitárius egység nyilatkozott meg újra Dávid Ferencünk városában.

E méltóságteljes eljárásunkkal nemcsak hittestvéreinknek, nemcsak a testvér hitfelekezeteknek, hanem — úgy vélem — a magas állami hatóságok méltánylására is érdemeseknek mutatkoztunk be.

Fogadja tehát zsinati Főtanácsunk mindezekért az elnökségnek elismerését, hálás köszönetét, — — s kísérje Istenünknek segedelme, áldása cselekményeinket.

Kérem a Méltóságos zsinati Főtanácsot, méltóztassék felhatalmazni elnökségünket, hogy püspökválasztásunkat királyunkhoz, s illetve a királyi jogokat gyakorló főmagasságú Régens Tanácshoz aprotálás végett felterjesszük ;

kérem méltóztassanak hozzájárulni ahhoz, hogy Torda nemes város képviselőinek és Torda nemes közönségének hálás köszönetet nyilvánítsak nemcsak azért, hogy ülésezéseink helyiségeit a legnagyobb előzékenységgel rendelkezésünkre bocsátották,

hanem azért is, hogy úgy hivatásos cselekményeink teljesítésében, mint társadalmi érintkezéseinkben igazi testvéries szeretettel fogadtak, támogattak.

Meleg kézzsoritással köszöntöm zsinati Főtanácsunknak összesereglett tagjait, — s kívánom részükre, családjaikra és javaikra az Egy Istenünk áldását, segedelmét.

És most imádkozunk.

Zsinatot bezáró ima.

Mondotta **Gvidó Béla** közügyigazgató, esperes-lelkész.

Nagy Isten! Egy örök felség! kegyes érzeményeink tégedet imádnak. Újból hálánk szava zendül fel.

Imádkozunk végezetén is a mi egybegyülésünknek, ünnepszentelésünknek. Óh mert téged illet minden dicséret, minden dicsőség, munkáink kezdetén, folyamatján és végezetén. Segítségül tégedet hívtunk zsinati Főtanácsunk, ünnepségünk kezdetén. Uram, te meghallgattad könyörgésünket, velünk voltál tanácskozásainkban. Megáldottad vezéreinket a kívánt bölcsességgel, a tanácskozásban résztvevőket megértéssel, hogy a jó rend és kölcsönös szeretet ékecsítsen minket. Köszönjük Uram, az értelem világosságát, a megértés szövétnékét, köszönjük, hogy mélyítetted érzelmeinket, a kölcsönös szeretet elevenítő forrásával! Köszönjük, hogy akaratunkat egyenlővé tetted, hogy ősi jellemvonásunkat, a hagyományos unitárius összetartást ismét erősíthettük, szent tüzét éleszthettük.

Köszönjük, hogy a pásztor nélküli nyájnak ismét pásztorot adtál, hogy vezessen szép kies mezőkre, biztató jövő felé, még jöhető vész és vihar között is. Ezért dicséret és dicsőség szent nevednek, Békesség és jó akarat legyen a te gyermekeid között minden időben. Áldásod maradjon Zsinatunk alkotásán és emlékén. Áldd meg anyaszentegyházunkat, egyházközségeinket buzgó vezérekkel és egyháztaggokkal.

Áldd meg e nemes várost, mely a hitszabadságnak diadalívét tartja élet egén s minket most is áldott falai közé fogadott. Áldd meg e városnak vendégszerető népét, lakosságát, kik az ideseregletteknek hajlékaik ajtaját megnyitották s testvéri és rokoni melegséggel keblükre öleltek rend és rang, vallás és fajkülönbség nélkül.

Áldd meg e városnak templomait és iskoláit, intézményeit és testületeit, lelki vezéreit és tanítóit, előjáróit és vezetőségét.

Az ünnepi napokra egybegyülteket gondviselő szeretetteddel vezérelj vissza édes otthonaikba erőben, egészségben.

Áldd meg mindenkor az imádkozás szent helyei mellett a mezőknek barázdáit is, hogy a gyümölcsöző fák és maghozó növények ékeskedjenek s rengő buzakalász, telt gabona és érett gyümölcs legyen jutalma a hű munkásoknak.

Ipar és kereskedelem, művészet és tudomány találjon védelmet és oltalmat a nép összeségének erősítésére.